

Zondag 14 februari
'Vandaag nog zal je met Mij in het paradijs zijn'
Bijbellezing: Lukas 23, 32-43

Een vreselijk tafereel

Vandaag zijn wij getuige van een gesprek tussen drie gekruisigden. Wat moet dat een vreselijk tafereel zijn geweest! Wij horen de drie mannen dan wel 'gewoon' in het Lukasevangelie met elkaar in gesprek zijn, maar in werkelijkheid waren alle drie op dat moment met een vreselijke doodstrijd bezig!

De kruisen staan waarschijnlijk dicht naast elkaar. Maar de wegen gaan volledig uiteen. Door alle drie wordt een gevecht met de dood wordt geleverd... maar de een sterft in wanhoop en sarcasme... en de ander komt door zijn lijden en strijd met de dood tot zichzelf... ja, tot de Heere Jezus... en mag hij het eeuwige Koninkrijk binnengaan.

Jezus hangt in het midden van de dood. Hoe je naar Hem kijkt en wie Hij voor je is..., daar valt de uiteindelijke beslissing. De ene gekruisigde kan niets met Hem..., hij *kan* het niet geloven.. het is te vreemd..., maar hij sterft in spot, in eenzaamheid, zichzelf overeind houdend. De ander die komt tot inkeer... hij beseft dat er niets anders is wat hij nodig heeft dan Jezus... Hij gelooft dat in die lijdende Man naast hem, die Man Die net zoals hij naakt en verwond hangt te sterven..., dat hij daarin de werkelijke Koning mag ontmoeten, Zijn Redder. Deze tweede gekruisigde sterft precies dezelfde dood als de andere gekruisigde... met hetzelfde lijden... hij wordt er niet opeens voor gespaard, hij heeft het niet makkelijker door zijn geloof..., maar zijn weg eindigt niet in de eenzame verlatenheid... nee achter de grendels van de dood opent zich voor hem het paradijs.

Drie mannen die een doodstrijd strijden... Ik wil er eigenlijk liever niet naar kijken. Maar je kunt het dagelijks ook op tv zien. Golgotha vertelt mij niet een of ander vreemd verhaal dat heel ver van mijn bed staat..., nee hier op Golgotha word ik geconfronteerd met onze wereld in al haar duisternis, haar zonde, haar onmacht, al dat recht en onrecht dat zo door elkaar heen loopt en waarin wij zo vast zijn komen te zitten. Maar dit fragment van de lijdensgeschiedenis van de Heere Jezus is meer dan een spiegel van de wereld..., er is juist in deze geschiedenis zoveel hoop en houvast te vinden... juist ook voor onze wereld. Want in die Jezus, die ene Gekruisigde middenin, slachtoffer van onrecht ontmoeten wij de Redder, de Koning. Hij hangt daar werkelijk als Koning van de joden, als de allerhoogste Koning. De mensen spelen een spel met Hem... zij hangen Hem tussen twee lakeien in, één aan de linkerkant en één aan de rechterkant... en ze hadden Hem al een Koninklijke mantel gegeven. Ze bieden Hem zure wijn aan, als dienaren die de Koning op zijn wenken bedienen... maar die ene gekruisigde naast Jezus ziet de diepe werkelijkheid van dit alles: U bent werkelijk de Koning.

Een misdadiger gered

We weten eigenlijk niet eens wie die derde gekruisigde is. Hij sterft zonder naam. Lukas noemt hem een 'misdadiger'. Een misdadiger: iemand die iemand anders van het leven heeft beroofd. Iemand die is veroordeeld

vanwege een gewapende overval of een verkrachting, of het zonder reden iemand in elkaar geschopt te hebben. En uitgerekend deze persoon is de eerste die met Jezus het Koninkrijk van God mag binnengaan. *Niet de slachtoffers, maar de dader ziet dus een poort wijd opengaan!* Hij mocht sterven en opstaan met Jezus...en zijn oneindig geluk tegemoet gaan.

Hier op Golgotha komen wij de wereld in al haar duisternis tegen, zo zei ik. Het oordeel gaat over deze wereld. God spreekt Zijn woede uit over al het onrecht, onrechtvaardig lijden, alle zinloosheid, geweld en haat op deze wereld. God komt niet gelijk aanzetten met genade en vergeving. Hij laat het recht geschieden op Golgotha. God spreekt recht over de mensheid die Hem kwijt is..., de mensheid die elkaar kwijt is... en die zichzelf kwijt is. God brengt al die misdaden in het groot en klein op Golgotha het licht. Hier in het oordeel ontmoeten wij God. Maar juist hier op dat vreselijke moment van Golgotha waar God het recht laat geschieden... ontmoeten wij de hemelse Rechter *in de Gekruisigde die een helse strijd doormaakt... in Jezus.* En dat is de geweldige boodschap voor u en mij, de hoop voor onze wereld. Deze wereld die aan alle kanten rammelt vanwege ons eigen onrecht en daardoor ook onze machteloosheid... deze wereld die onder het oordeel van God gebukt gaat..., *deze wereld heeft God lief.* Zo lief dat Jezus voor ons het doodvonnis draagt... Jezus die aan het oordeel sterft voor de slachtoffers van deze wereld *en* voor de misdadigers... Jezus die sterft voor de martelaren *en* de beulen. Ja, een van die vele misdadigers op aarde mag zelfs als eerste het Koninkrijk binnen!

De boodschap van Pasen, het Evangelie, is eigenlijk vreemd en weerbarstig: *misdadigers* die het paradijs mogen binnengaan..., beulen die verzoend worden..., mensen waar ik een vreselijke hekel aan heb, mensen die geoordeeld moeten worden, hard gestraft zouden moeten worden, die mogen in Gods liefde delen... Gods liefde voor de wereld is geen zoete koek. Gods liefde voor de wereld brengt in verwarring, roept vragen op, is niet te begrijpen. Ik begrijp het niet. Ik kan alleen maar verwonderd staan... en het op mij in laten werken. Die liefde van God in dankbaarheid aannemen... en mijzelf zoals die misdadiger kleinmaken en vragen 'gedenk ook mij, Heere Jezus!'

Het paradijs

Vandaag nog zal je met Mij in het paradijs zijn... In de tijd van de Heere Jezus was het paradijs een van de beelden voor de hemel, van de woonplaats van God. Het beeld van het paradijs verwijst terug naar de oertijd, het begin. Het paradijs, dat vertelt ons over hoe God het leven op aarde heeft bedoeld. Een leven in harmonie. In rusten en werken. In genieten en verantwoordelijkheid. Het onbevungen leven met elkaar en met God. Het paradijs vertelt ons ook hoe deze wereld ingrijpend is veranderd door de verkeerde keuzen van de mensen. Hoe het paradijs zo diep is gezonken dat zij tot op Golgotha is uitgelopen. Maar juist hier op Golgotha wordt ons weer over het paradijs verteld..., wij horen over God Die trouw is aan de mensen... God Die Zijn diepste bedoelingen met de mensen niet is vergeten... Eens zal God het verborgen en vervlogen paradijs weer te voorschijn brengen.

Eens zal God het verborgen en vervlogen paradijs weer terugbrengen en die misdadiger mag al delen in dat herstel, dat leven met God in vreugde, in vrijheid.

Een paradijs. Natuurlijk: het is een beeld. Er wordt met de Bijbelse beelden iets opgeroepen, iets uitgedrukt wat eigenlijk niet uit te drukken is. Het is geen letterlijk beschrijving, maar ook niet slechts een beeld. Er gaat een bepaalde werkelijkheid achter schuil, die voor ons mensen met ons beperkte begripsvermogen niet voor te stellen is.

Een paradijs dus. Ik vind het eigenlijk wel een prachtig beeld. Vaak – zo merk ik – worden jongeren (en ook wel ouderen) niet heel erg warm van gedachten aan de hemel. Als ze horen over een koor waar je voor eeuwig staat te zingen, koormuziek waar geen einde aan komt... je zou maar een hekel hebben aan zingen en van je ouders moeten meezingen... Jezus spreekt over *het paradijs*. Heel aards. Down-to-earth. God zal dit aardse leven herstellen in al zijn verbindingen. Dat leven met God, dat leven met elkaar, het goede leven in de schepping... het zal terugkomen. Heerlijk om naar uit te kijken en alvast over te zingen.

Maar dan nog iets heel lastigs om je voor te stellen... Jezus zegt: vandaag nog zal je met Mij het paradijs mogen binnengaan. Maar waar is dat paradijs dan? Ergens boven ons? Allerlei lastige vragen komen op. Ik denk bijvoorbeeld ook aan de vraag wat deze tekst heeft te zeggen over waar de mensen die gestorven zijn nu verblijven. Waar zijn onze doden? Zijn zij dan al in het paradijs? Of moeten zij ergens wachten tot de nieuwe hemel en de nieuwe aarde werkelijkheid worden? Maar waar zijn zij dan, nu op dit moment? Lopen wij niet al te veel op de zaken vooruit door nu al Afgelopen week schoot er een voorbeeld in mijn gedachten die misschien ons kan helpen: in onze wereld heb je allerlei tijdzones. Terwijl het in China op dit moment alweer avond is geworden, is het bij ons nog maar het begin van de dag. En terwijl het bij ons het begin is van de dag, is het in Amerika nog nacht. Op een en hetzelfde moment is het voor de een al dag, maar voor de ander nog nacht. Met dit voorbeeld in gedachten lees ik de woorden van de Heere Jezus: 'heden, vandaag nog zal je met Mij in het paradijs zijn.' Vanaf de aarde gezien duurt het nog een eeuwigheid..., wat wachten wij lang op die prachtige toekomst van God... Maar bij God is de vreugde al lang aangebroken. Daar is het geen nacht meer, maar alreeds dag. Wij leven in een andere tijdzone op aarde. Wat voor ons toekomst is, is bij God heden. Wat voor ons 'wachten' is, is vanuit God gezien al werkelijkheid. De aarde is onderweg... naar Gods toekomst... naar de dag van het oordeel... naar de opstanding der doden... maar Gods werkelijkheid bevindt zich in een ander tijdzone. Voor ons gevoel heel ver weg... in ieder geval nog niet te zien... door tijd en eeuwigheid gescheiden... maar voor de gekruisigde misdadiger was het slechts één stap om dat paradijs binnen te gaan, hij kreeg de belofte om die heerlijkheid van God binnen te gaan die al ons denken in tijd, in afstand, in ruimte overstijgt.

Wij zitten met ons verstand vast aan menselijke denkkaders, waar wij onmogelijk uit kunnen stappen. Wij mensen denken in tijd en kunnen ons bijvoorbeeld niet eens voorstellen wat 'eeuwigheid' is. Voor ons

gevoel is dat iets dat heel erg lang duurt, maar dan denken wij nog steeds in onze tijdsrekening. Wij zien de hemel als een plek elders in de ruimte, maar komen dan in de knoei met onze wetenschap van de aarde, van sterren en planeten, van melkwegstelsels en de ruimte als een oneindige grootheid. Wij kunnen niet zoals God buiten onze tijdsrekening en buiten onze driedimensionale werkelijkheid denken.

Misschien kunnen wij beter ons maar aan het eenvoudige en tegelijk rijke beeld vasthouden: een paradijs, wat voor ons nog toekomst is..., maar wat voor een ieder die in geloof in de Heere Jezus sterft, al werkelijkheid mag zijn.

Met Mij

Er kunnen veel vragen gesteld worden bij dat ene zinnetje 'vandaag nog zal je met Mij in het paradijs zijn'. Hoe langer je erover nadenkt... Misschien moeten wij onze aandacht daarom op iets anders richten van wat Jezus zegt... Jezus zei namelijk: 'vandaag nog zal je *met Mij* in het paradijs zijn'. Met Mij. Daar gaat het om. In die mist van vragen, in al die hoe-kan-dat-twijfels moeten wij onze ogen op de Heere Jezus richten. Zien op Jezus.

In al het kwaad dat zich samenbalt op Golgotha, al dat lijden, al die pijn en al dat onrecht van de wereld zie ik Jezus, de Zoon van God. Ik krijg geen vragen op mijn antwoorden over het huidige recht en onrecht, over al het lijden dat ik om mij heen zie. Ik krijg er misschien alleen nog maar vragen bij. Maar ik zie Jezus. Jezus Die al het lijden op Zich nam. Jezus Die midden in het lijden, in de zonde, in de dood kwam. Jezus Die Gods liefde voor grote misdadigers bekend maakt. Dat is de boodschap voor de wereld.

En in al die vragen over het paradijs, over tijd en eeuwigheid, over het hiernamaals en het hiernumaals zie ik opnieuw Jezus. Het kruis van Golgotha verwijst naar de levensboom in het paradijs. Zijn verhoging aan het kruis tussen twee lakeien in verwijst naar Zijn troon aan de rechterhand van God. Het paradijs is: straks voor eeuwig bij Jezus zijn. Dat is paradijslijke vreugde. Om met Hem te zijn. Om mijn Redder te ontmoeten... en ongehinderd in Zijn liefde te mogen delen.

Twee misdadigers hangen aan het kruis. Wat een vreselijk tafereel vandaag! We voelen de pijn en het vreselijke duister van de wereld, als wij daaraan denken. Je zou het liefst je ogen ervoor willen sluiten... We zagen de ene misdadiger sterft in al zijn spotten. Hij kan er helemaal niets mee. De andere misdadiger mag door de duistere dood heen de contouren van het paradijs gewaar worden... want hij ziet Jezus! Wat een hoop is dat, als al het kwaad je de adem afsnijdt en je vanwege je schuld de dood tegemoet gaat! Er is gelukkig meer dan lijden. Er is meer dan schuld. Er is meer dan dood! Er is het paradijs, dat ons zegt dat God iets geweldigs met deze wereld op het oog heeft. Het paradijs... voor ons gevoel misschien nog zover weg... maar door de Heere Jezus en Zijn liefde voor de grootste misdadigers zo heel dichtbij gekomen.